

Bilag til bet. o. lovf. om offentlig forsorg.

kunne de kommuner, hvorfra plejepatienterne kommer, skrive den takst op i deres regnskaber, som ministeriet har godkendt.

Vi mener at vide, at denne ordning, som man har i dag, volder et betydeligt besvær og kan være årsag til, at en kommune ikke vil medvirke til at indlægge en plejepatient på et plejehjem i en anden kommune, fordi man ikke ønsker det besvær, der følger hermed, og det er vel i og for sig også en uholdbar ordning, at forskellige amter og eventuelt også socialministeriet skal godkende samme reglement; navnlig ville det jo være uholdbart, hvis amterne og socialministeriet kom til hvert sit resultat.

Der er imidlertid også en anden ting, som vi vil pege på, og det er spørgsmålet om tilsynet med plejehjemmene, og i øvrigt også spørgsmålet om uddannelsen af det personale, der er knyttet til plejehjemmene.

På dette område hersker der nogen forvirring. Sundhedsstyrelsen siger, at det er

socialministeriets sag, socialministeriet, at det er sundhedsstyrelsens sag, og sandheden er vel i dag, at der faktisk slet ikke er den fornødne hjemmel for tilsynets godkendelse af ledere og retningslinjer for godkendelse af plejehjem.

Vi kunne ønske, at man i bestemmelserne til den nye omsorgslov, og det bliver, så vidt vi kan se, i forslaget § 11, indsatte en bestemmelse om, at socialministeren i for-
ening med indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler for indretning af plejehjem, godkendelse af personale samt om dette personales uddannelse.

Vi ved, at vi på dette område ikke taler alene, men at det er et stort ønske hos adskillige, der har med plejehjem at gøre, at der kommer orden i disse spørgsmål.

Med dette håber vi at have redegjort for disse spørgsmål, men skal, om udvalget måtte ønske det, gerne yderligere uddybe problemerne under en personlig forhandling.

For De Samvirkende Invalideorganisationer

H. C. Seierup.
Formand.

Fr. Knudsen.
Næstformand.